

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Udrag fra HEr Melvin/ høyt-fornemme Ven

Citation: Bording, Anders: "Digte. - 1984", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 30. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-bording01val-shoot-idm140114469331008.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

HEr Melvin/ høyt-fornemme Ven/
Med glæde jeg fornemmer/
At eders hjerte sig igjen
Til Kjærlighed beqvemmer.
Hvad gafner det en Enckemand/
Hand mod Naturen strjder/
Och i den langsam sørge-stand
Sin beste tid henslider?
Det huus/ hvor Moder hen til seng
Foruden mage ganger/
Och altid slaar paa sorgens streng/
Det sjelden fremvext fanger.
Skal derfor en Søfare Mand
Seyladsen efterlade/
For hand paa vilden haf och strand
Er kommen før til skade?
En god Soldat ey blifver let
Fra Krigens schole dragen/
For hand tilforn/ af marken slet
Kand engang være slagen.
Ney ney/ men frisk her an igjen:
Mand aldrig maa forsage.
Mand ey for langt i Verden hen
Maa tænke sig tilbage:
Men heller være færdig til/
J Tiden sig at føye.
Och med hvis høyen Himmel vil
Beskjære/ sig fornøye.
Den gode leylighed mand bør
At tage mod/ och takke:
Hvo veed/ hvor snart hun vise tør
En bar och skaldit nakke.
Hvor mangan dyctig Mand och Svend/
Hvor mange Møer och Enker/
Ugifte gaa paa toget end/
Den lange Vaal dem krænker.
Den narske Bias sig for ung
Udi sin Ungdom dømmet/
Men i sin alderdom for tung;
Hand middel-vey forsømmer.
Naar det os bjudis/ meene vi/
Vi Tid nok har at tøvfe:
Vi sact it Aars tid eller ti
Maa søden frihed prøvfe.
Ja vel bestilt! de ti til sig
Vel tifve stundom tage:
Och dissimellom endelig
Henrinde vores dage.
31 Det saa for sildigt falde vil/
Sig under Aag at venne:
Vor Tid har leegt forkeerings spil/
Vor alders floor er henne.
Enddog en trofast ecte ven
Vel ilde kand undværis/
Til den ulyst at drifve hen/
Mand da tit med besværis.
Hvo skal os da med kjærlig ord
Fra dybbe griller drage?
Hvo skal i sengen och ved bord
Vor længsel os betage?
Lad ensom lefve hvo som kand:
Jeg prjser dem/ sig binde.
Uqvænnit Mand kun half er Mand:
Kun half er Mand-løs Qvinde.
Det er som uden hul en Muus/
Och uden busk en hare:

Som Bryllup uden dands och ruus/
Och marked uden vare.
Det er som knif foruden blad/
Och maal foruden prikke:
Som Stegers uden ild och mad/
Och kjelder uden drikke:
Som gøgelspil foruden grjn/
Och fiddel uden bue:
Som Bakkarak foruden vjn/
Och dyrkjøb uden Stue.
Som Lekkerbidsken uden gjest/
Och uden vaben Adel:
Som rytteren foruden Hest/
Och uden pude sadel:
Som vjnfad uden tap och spund/
Och naal foruden traade:
Som uden Skibsfart Øresund/
Och Belt foruden baade.
Ja (kort at sige) Jeg ey veed
Den ting paa Jordens Rige/
Som med den kjædsom enlighed
J brøst och bræk har lige.
MEen eders sag langt bedre staar/
Her Melvin/ J med glæde
Til ærens præctig Tempel gaar/
Och kleder Brudgoms sæde.
Nu kand J merke kjendelig/
At det faar magt och gænge/
Som Himlen sluttit har ved sig/
Det ey staar hen saa længe.
Saa dyde-rjg och smuk en Brud/
Saa hjerte-from en mage
Til eder vist var kaarit ud
Af ævighedsens dage.
Hvad eders fordoms ecte ven
Ombad selff/ før hun døde/
Det for sig gaar: Nu faar J den
J sorgen med kand bøde.
O værer glad/ at J saa vel
Har slig en perle fundit/
Som eders hjerte Sind och Siæl
Sig gandske til har bundit.
Den tunge længsels mørcke Sky
Med alle nu bort tagis:
Den blide glædsens Soel paa ny
For eder vil opdagis.
Alt det som kaldis velbehag/
Och kand ulyst fordrifve/
Det eders huus paa denne Dag
Begynder/ om at gifve.
O mercker paa/ hvor venligen
Den skønne Brud hun smiler/
Och alle sine facter hen
Til eders ynde stiler.
Paa timernes seenfærdig gang
Hun vel saa nøye acter.
For hende Dagen er for lang:
32 Hun efter natten tracter.
Hun glæder sig/ det er saa nær:
Til seng er hendis tanke.
Hun kand vel gjette til/ hvad der
For kjærlig jd vil vanke.
Hun/ som en ecte mage bør/
Vil tage der oc gifve.
Hun vil: men see/ Jeg det ey tør
For vore Piger skrifve.

Dog veed en hver/ som af forstand
Och daglig brug vil lære/
At Jld och hør foruden brand
Ey kunde sammel være.
FRisk derfor op/ med lystig Hu/
Frisk op i tuet och ære:
Forlyster eders hjerte nu
Med eders hjertens kjære.
Fuldbyrder nu med glæde det/
Som kjærlighed tilsteder/
At Melvins nafn och stamme slet
Ey slippe skal paa eder.
Vi der paa tage skaalen fat/
Paa Brudens Sundhed drikke/
Vi vente vist/ at sig i nat
Her Melvin fix skal skikke.